

serne i denne artikel ikke anses som et brud på denne artikels stykke 2 og 4.

Artikel 27

Indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde hvor en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken han er hjemmehørende eller, hvis tilfældet er omfattet af artikel 26, stykke 1, for den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, i hvilken han er statsborger. Sagen skal forelægges inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til frister, der måtte gælde ifølge de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af aftalen. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i aftalen.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med de foranstående stykker. De kompetente myndigheder skal gennem konsultationer udvikle passende bilaterale procedurer, betingelser, metoder og teknikker for indgåelse af gensidige aftaler i overensstemmelse med denne artikel. Endvidere kan en kompetent myndighed fastsætte passende

ensidige procedurer, betingelser, metoder og teknikker til at lette ovennævnte bilaterale mekanismer og iværksættelsen af proceduren for gensidige aftaler.

Artikel 28

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af aftalen, i det omfang denne beskatning ikke strider mod aftalen. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning eller klagebehandling i forbindelse med de skatter, der er omfattet af aftalen. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retsforhandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat pligt til:

- (a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- (b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- (c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser.